

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνοργάζεται εἰς δεκάτοί πάντες δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες συνοργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων. Συνορμαὶ δεκάτῃ εἰς χαρτονομίσματα παντὸς ἔθνους προπληρωταί.

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβωτια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνορμηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Βουλῆς ἀριθ. 7 καὶ ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34 . —ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8,—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἠλεκτρικαὶ στήλαι ξηραὶ (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Κωνστ. Μαρουδῆ. — Ἡ πρώτη Μαίτου (ποίημα) ὑπὸ Κ. Α. Δεληγιάννη. — Σ' τὴν ἔμμορφά (ποίημα) ὑπὸ Γ. Α. Καρυστινάκη. — Περὶ κρυπτογραφίας ἢ στεγανογραφίας. — Ἡ σκυτάλη τῶν Λακεδαιμονίων (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Π. — Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου. Ἐπίσκεψις πρὸς τοὺς συνορμητάς τῆς «Φύσεως», (συνέχεια) μετ' εἰκόνων, ὑπὸ Φ. Π. — Τὸ μοναστήρι τῶν χωροφυλάκων. Ἀναμνήσεις τῶν τελευταίων αἰσῶν, ὑπὸ Ν. Γ. Μπενάκη. — Τῆ δεσποσύνη Μαρία . . . (ποίημα) ὑπὸ Ἀρχιμ. Μιχαήλ. — Το ἔαρ, ὑπὸ Μιχάλη. — Θναίρον ὑπὸ Γ. Τρακάκη. — Πότε ζῶ, ὑπὸ Ἀφρικανῶ. — Ὁ πόθος μου, ὑπὸ Θ. Τζαβέλλα. — Ἀνθοκομικὰ, καλλιέργεια ὑακίνθου (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Α. Γεωργακοπούλου. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελίαι.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΣΤΗΛΑΙ ΞΗΡΑΙ

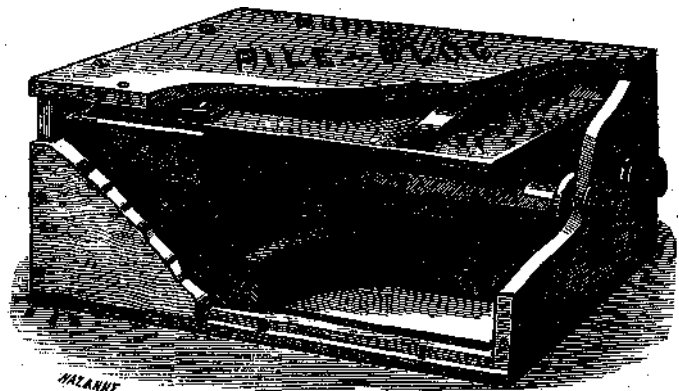

Ηλεκτρικὰς στήλας ξηρὰς ὀνομάζουσι μέχρι σήμερον τὰς στήλας ἐκείνας, αἵτινες καταρτίζονται διὰ στερεῶν οὐσιῶν· ἀλλ' ἡ ὀνομασία αὕτη ἦτο καὶ εἶναι ἀκατάλληλος, καθόσον αἱ στερεαὶ αὐτὰ οὐσίαι, φαίνονται μὲν ξηραί, ἀλλὰ πράγματι εἰσὶν ὕγραί, εἴτε διότι ἀπορροφῶσιν ὕδατμοὺς ἐκ τῆς ἀτμοσφαιράς, εἴτε διότι ὕγραίνουσιν αὐτὰς ἐπίτηδες. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ καλούμεναι ξηραὶ στήλαι δὲν πρέπει νὰ ὀνομάζωνται οὕτω, ἀλλὰ στήλαι ὕγραί. Ἐπομένως καὶ ὁ δι' αὐτῶν παραγόμενος ἠλεκτρισμὸς δέον νὰ θεωρῆται ὡς συνέπεια χημικῆς ἐνεργείας καὶ οὐχὶ ἀπλῆς ἐπαφῆς, ὡς ἐκ πρώτης ὄψεως ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ.

Μεταξὺ τῶν στηλῶν τούτων κατατάσσονται ἤδη καὶ αἱ συνήθειαι στήλαι ὅταν τὰ ρευστὰ αὐτῶν μίγνυόμενα μετὰ τινων οὐσιῶν στερεῶν ἢ σπογγωδῶν ἀκίνητῶσι, ἤτοι, ὅταν κρατῶνται ἐν ταῖς οὐσίαις ταύταις, ὡς ἐν σπόγγῳ, χωρὶς νὰ ἐκχέωνται. Αἱ οὕτω δὲ καταρτιζόμεναι στήλαι κέκτηνται τὸ πλεονέκτημα, ὅτι δύνανται νὰ μεταφέρωνται καὶ νὰ ἀνατρέπωνται, χωρὶς νὰ ἐκχέηται ἢ νὰ ἐκτοπίζηται τὸ ρευστὸν ἐκ τῆς κρατούσης αὐτῶ οὐσίας. Δι' αὐτῆς τῆς μεθόδου μεταβάλλονται αἱ στήλαι, Δανιήλ, Καλλώ, Leclanché κλ. εἰς ξηρὰς στήλας. Ἡ μετατροπὴ δ' αὕτη εἶναι λίαν ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία εἰς τινὰς ἐφαρμογὰς, ὡς λ. χ. εἰς τὸν στρατιωτικὸν τηλεγράφον, εἰς τὰς δοκιμὰς τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, εἰς τὴν ἀνάφλεξιν τῶν τορπιλλῶν, εἰς τὴν ἀνάτροπὴν ὑπονόμων, κτιρίων, κλ. Πλὴν εἰς τὰς στήλας ταύτας συμβαίνει τὸ ἐξῆς ἄτοπον, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου, ἐλαττοῦται ἡ ποσότης τοῦ δρῶντος ρευστοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐξάνει ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίστασις αὐτῶν, ἔνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας. Ἐκτὸς τούτου, τὸ ρευστὸν ἐξαντλούμενον παρὰ τῆ ἐπαφῆ τῶν ἠλεκτροδοτῶν, δυσκόλως ἀναπληροῦται διὰ νέου, καθόσον ἡ ξηρανθεῖσα ἀδρανὴς οὐσία, ἀντιτάσσεται εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ νέου ρευστοῦ.

Αἱ ἀρχαιότεραι δ' ἐκ τῶν ξηρῶν στηλῶν εἶναι ἡ τοῦ Behrens, ἐπινοηθεῖσα κατὰ τὸ 1805· ἡ τοῦ Deluc, ἐπινοηθεῖσα κατὰ τὸ 1810, καὶ ἡ τοῦ Zamponi ἐπινοηθεῖσα κατὰ τὸ 1812, καὶ ἦτις συνίστατο ἐκ δίσκων χαρτίνων κεκαλυμμένων ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ὀψεως αὐτῶν ὑπὸ κασσιτέρου, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης ὑπὸ διττοξειδίου τοῦ μαγγανεζίου, κεκολλημέ-

νου ἐπ' αὐτῆς διὰ κόλλας. Ἄλλ' ἡμεῖς θέλομεν ἀφήσει τὴν περιγραφὴν τῶν ἀπρηχαιωμένων τούτων στηλῶν, ὡς μὴ χρησίμων πλέον, καὶ θέλομεν περιορισθῆ εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἰσχυρῶν ἐπινοηθειῶν, αἰτινὲς εἰσὶν: ἡ τοῦ Guérin, ἡ τοῦ R. Germain ἢ Pile-Bloc, ὡς συνήθως ὀνομάζεται, καὶ ἡ τοῦ de Place· καθότι αὐταὶ χρησιμοποιοῦνται λίαν ἑπιωφελῶς ἤδη ἐν τῇ τηλεγραφίᾳ, καὶ τῇ τηλεφωνίᾳ, εἰς τοὺς ἠλεκτρικοὺς κώδωνας κτλ. οὐ μόνον διότι εἶναι εὐῶνοι καὶ ἐλαφραί, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι μεγάλης διαρκείας, ὡς μὴ ἐξατμιζομένων εὐκόλως τῶν ρευστῶν, τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῶν. Ἰδίως ὅμως θέλομεν ὀμιλήσει ἐν ἐκτάσει περὶ τῆς Pile-Bloc, ὡς ἐφαρμοσθείσης πρὸ τινος χρόνου ἐν τοῖς τηλεφωνείοις ἡμῶν, καὶ ἥς ἡ γνῶσις ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀπαραίτητος.

Περὶ τῆς στήλης Guérin.— Ἀναμφιβόλως, ὡς δυνάμει ἐκ τῶν ἀνωτέρω νὰ ἐννοήσωμεν, αἱ ξηραὶ στήλαι τότε εἰσὶν ὠφελιμώτεραι καὶ πρακτικώτεραι, ὅταν κατασκευάζωνται ὑπὸ οὐσίας, δυναμένης νὰ ἀπορροφᾷ μεγάλην ποσότητα ρευστοῦ τινος καὶ νὰ κρατῇ τούτο ἐν αὐτῇ, εἰς ἀκίνησιαν, ὅπως δῆποτε καὶ ἐν τοποθετηθῶσιν αἱ δι' αὐτῆς κατασκευασθεῖσαι στήλαι, τὸ δὲ ρευστὸν νὰ μὴ ἐξατμιζῆται ταχέως, ἀλλ' ὅσον ἐνεστὶ βραδείως, ἵνα οὕτω διατηρῆται ἐπὶ πολὺ ἡ λειτουργία τῆς παραγωγῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος· ἐν ταύτῳ δὲ πρέπει νὰ ὦσιν ἐλαφραὶ καὶ εὐῶνοι.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν εἰρημένων πλεονεκτημάτων, πρῶτος ὁ κ. Guérin μετεχειρίσθη φυτικὴν κόλλαν ἄσηπτον, ὀνομαζομένην ἀγά-ἀγά, ἣτις ἐξάγεται ἐκ τινων φυτῶν τῆς Ἰαπωνικῆς θαλάσσης, καὶ δύναται ν' ἀπορροφῆσῃ ρευστὸν μέχρι 550 φορῶν τοῦ βάρους αὐτῆς. Ἀλλὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀπορροφώμενα ρευστὰ δὲν πρέπει νὰ περιέχωσιν ἰσχυρὰ ὀξέα. Διὰ τῆς οὐσίας ταύτης, ὡς καὶ διὰ πάσης ἄλλης παρεμφεροῦς, δύνανται, ὡς προεί-

πομην, αί συνήθεις στήλαι, οίαι είναι ή του Δανιήλ, ή του Καλλώ, ή του Leclanché κλ. να μεταβληθώσιν εις ζή- ρας, ή κάλλιον είπειν, εις ύγράς στήλας, φερούσας όλα τὰ μνημονευθέντα πλεονεκτήματα.

Ας υποθέσωμεν, λοιπόν ότι θέλομεν να μεταβάλωμεν την συνήθη μετά πορώδους δοχείου στήλην Leclanché εις ύγράν στήλην κατά τὸ σύστημα τοῦ κ. Guérin: Πρῶτον τοποθετοῦ- μεν καταλλήλως τὸν τε ψευδάργυρον καὶ τὸν άνθρακα, περι- βεβλημένον διὰ διτοξειδίου τοῦ μαγγανέζιου, ἐν κιβωτίῳ ζυ- λίνῳ: εἶτα ἀναμιγνύομεν θερμὴν διάλυσιν κεκορεσμένην ἀμ- μωνιακοῦ ἁλατος μετὰ τῆς ρηθείσης κόλλας ἀγάφ-ἀγάφ, ἥτις διὰ τῆς μίξεως ταύτης ρευστοποιεῖται: οὕτω δὲ ρευστὸν τὸ μίγμα χέομεν μετὰ προσοχῆς ἐν τῷ κιβωτίῳ, ἐν ᾧ στερεο- ποιεῖται, ἀφοῦ ψυχρανθῆ.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω δὲ κατασκευαζομένη στήλη εἶναι ἐλαφρά, εὐανος καὶ διατηρεῖται ἐπὶ πολὺ. Ἄλλ' ὅταν πρόκηται νὰ χρησιμοποιηθῆ, δέον νὰ ἐγχέηται προηγουμένως διὰ σωλῆ- νος ποσότης ὡσεὶ κοχλιαρίου διαλύσεως ἀμμωνιακοῦ ἁλα- τος εἰς τὸ ζεῦγος, ἢ, ἀν σύγκηται ἐκ πολλῶν ζευγῶν, εἰς ἕκαστον τούτων.

Περὶ τῆς στήλης R. Germain. Pile-Bloc.

Ἡ στήλη αὕτη ἐπενοήθη κατὰ τὸ 1886 ὑπὸ τοῦ κ. R. Germain. Τελειοποιήσασθ' ἰσχύτως διὰ σπουδαίων τρο- ποποιήσεων, ἐπινευθισαὶν εἰς τὴν κατάρτισιν αὐτῆς, θεω- ρεῖται ὡς ὑπερτέρα ὄλων τῶν μέχρις αὐτῆς γνωστῶν στήλῶν τοῦ εἶδους τῆς, ἐνεκα τῶν πολλῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὅ- ποια κείνηται, καὶ περὶ ὧν θέλομεν διαλάβει κατωτέρω.

Εἰθίσται δὲ νὰ καλῆται ἡ κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ κ. R. Germain κατασκευαζομένη στήλη εἰς τὰς περὶ αὐτῆς ἀγγέλαις: Pile - Bloc, ἴσως πρὸς παράστασιν τοῦ ὅλου τῆς κατασκευῆς αὐτῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἐξῆς μερῶν: — 1ον) ἐξ ἐνὸς ἢ δύο ἐλασμάτων ψευδάργυρου ἐφυδραργυρω- μένων: — 2ον) ἐκ στρώματος προπαρασκευασμένης φυτικῆς οὐσίας, καλουμένης cofferdam: — 3ον) ἐξ άνθρακος τῶν ἀποστακτῆρων τοῦ ἀεριοφωτος: 4ον) ἐκ σακκιδίου λινοῦ ἡσ- φαλωμένου, καὶ 5ον) ἐξ ἐνὸς ὀρθογωνίου κιβωτίου δρυϊνοῦ, περιεπιλημμένου ἰσοθετικῶς διὰ μονωτικοῦ βερνικίου.

Πλὴν πρὸ παντὸς ἄλλου δέον νὰ γνωρίσωμεν τί ἐστὶ τὸ cofferdam, καὶ τὸσον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ οὐσία αὕτη ἀπο- τελεῖ τὴν βᾶσιν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἀνωτέρω στήλης.

Cofferdam ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ ἀκαταλλήλως, δύο οὐ- σίας ἐξαγομένας ἐκ τῶν καρῶν φοινίκων τινῶν, φουμένων εἰς τὰς νήσους Seychelles, κειμένας ἐν τῷ ἀρχιπελάγῳ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ. Καὶ ἡ μὲν μία, ἥτις προέρχεται ἐκ τοῦ κεντρικοῦ φλοιοῦ τῶν ἀνωτέρω καρῶν, ἐφημέροσθη ἐν τῇ ναυτικῇ πρὸς προστασίαν τῶν πλοίων: ἡ δὲ ἑτέρα, ἥτις ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἰνῶν τῶν αὐτῶν καρῶν, καὶ περὶ ἧς ἰνδιαφερόμεθα, εἶναι κόνις ἡμοιάζουσα πρὸς τὴν κόνιν τοῦ κακάου, λίαν ἐλαφρὰ καὶ δυναμένη ν' ἀπορροφᾷ ἀρκούντως μεγάλην ποσότητα ρευστοῦ τινος, ὡς λ.χ. ὕδατος, ὀξέων ἡραι- ωμένων, διαλύσεων ἁλάτων κλπ. Ὄθεν δεδομένου ὅγκος τῆς κόνιως ταύτης δύναται ν' ἀπορροφήσῃ ἴσον ὄγκον ὕδατος. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὁμοίως πρέπει νὰ διπλασιασθῆ περίπου ἡ οὐσία αὕτη, ὅπως γένηται μάζα ἀρκούντως στερεά, ὥστε νὰ μὴ ρεῖ. Ἐκτὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω περιγραφείσης ιδιότητος, ἡ νέα αὕτη οὐσία πιεζομένη ἀπλῶς ἐν τῇ χειρὶ δύναται νὰ ἐλατ- τωθῆ εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ ὄγκου αὐτῆς. Ἐτι δὲ ἀγαί κακῶς τὴν θερμότητα, καὶ ὡς ἐκ τούτου προφυλάσσει τὰ ρευστά, μεθ' ὧν μίγνυται, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξατμίζωνται ταχέως καὶ πήγγυνται. Ἐννοεῖται δ' ἤδη, ὅτι ἐνεκα τῆς ἀπορροφητικῆς ιδιότητος τοῦ cofferdam καὶ τῶν ἄλλων προτερημάτων αὐτοῦ χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς ὑγράς στήλας, καὶ δὴ εἰς τὴν προκειμένην.

Ἄλλ' ὅπως μεταβληθῶσιν αἱ ἴνες τοῦ εἰρημένου φλοιοῦ εἰς τὸ cofferdam, δέον προηγουμένως νὰ καθαρισθῶσιν οὐ- τως ὥστε νὰ μείνῃ μόνον ὁ κυτταρώδης αὐτῶν ἰστός (ἡ cellulose), ὅστις λειοτριβόμενος καθίσταται κόνις, ἀναλ- λώτως καὶ ἀπόσβητος ὑπὸ τῶν ρευστῶν, τῶν ἀποτε- λούντων μέρος τῆς στήλης ταύτης, καὶ ἐν δεδομένοις ὄροις δυνατὸν ν' ἀπορροφήσῃ αὕτη, ἡ κόνις δὴλα δὴ, ὄγκον ρευστοῦ αἰσθητῶς ἴσον πρὸς τὸν αὐτῆς. Προκειμένου δὲ νὰ χρησι- μοποιηθῆ αὕτη πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς περὶ ἧς πρόκειται στήλης, ἀναμιγνύεται κατ' ἀναλογίας τοιαύτας μετὰ κεκο- ρεσμένης διαλύσεως ἀμμωνιακοῦ ἁλατος, ὥστε νὰ σχηματι- θῆ ἡ κατάλληλος πρὸς τούτο μάζα.

Κατάρτισις τῆς στήλης. — Ἡ στήλη αὕτη καταρτίζεται περὶ ὡς ἐφεξῆς: Προπαρασκευάζεται ἡ φυτικὴ μάζα διὰ κεκορεσμένης διαλύσεως ἀμμωνιακοῦ ἁλατος, καὶ κατόπιν ἐπιχρῆται δι' αὐτῆς (τῆς μάζης) ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν ψευδαργύρων μέχρι πάχους 8 ἕως 10 χιλιοστῶν τοῦ γαλλι- κοῦ μέτρου. Οἱ ψευδάργυροι, ὧν αἱ ἄνω πλευραὶ στερεοῦνται διὰ τεμαχίου ξύλου πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος, οὕτως ἐπιχειρι- σμένοι τίθενται ἐντὸς λινοῦ σάκκου ἡσφαλωμένου, συγκοινο- νοῦσι δὲ ἀναμεταξύ των διὰ χαλκίνου ἀτελέγγου εὐρισκομέ- νου ἄνωθι τοῦ ξύλου. Κατόπιν τίθεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ψευδαργύρων ὁ άνθραξ, καὶ, ἀφοῦ πληρωθῆ τὸ μετὰ αὐ- τῶν κενὸν διὰ κόκκων τοῦ ὑπεροξειδίου τοῦ μαγγανέζιου. ὑγρανθέντων διὰ τῆς κεκορεσμένης διαλύσεως τοῦ ἀμμωνια- κοῦ ἁλατος, κλείεται ἐρμητικῶς ὁ σάκκος, ἀκριβῶς ἐφαρμο- ζόμενος ἐπὶ τοῦ συστήματος, καὶ περιεπιφέρονται αἱ δύο τοῦ πλάτους πλευραὶ αὐτοῦ διὰ μαστιχίου ἐιδικῆς κατασκευῆς. Οὕτως ἔχων ὁ σάκκος ἐντίθεται ἐν κιβωτίῳ δρυϊνῳ, ἐπίσης σχήματος ὀρθογωνίου, καὶ ἀμέσως ἐπιτίθεται ἐπὶ τῆς ἐλευ- θέρας πλευρᾶς ξυλινὴ λεπτὴ πλάξ, ἥτις κολλᾶται ἐπὶ τοῦ μαστιχίου, ὄντος εἰσῆτι μαλακοῦ, τὸ ὅποιον ὁμοίως κατόπιν σκληρύνεται λίαν καὶ δυσχερῶς ἀποκόλλεται. Μετὰ ταῦτα καλύπτεται διὰ τοῦ καλύμματος τὸ κιβώτιον, ὅπερ δέον νὰ κλείηται ἐρμητικῶς, τὸ δὲ κάλυμμα στερεοῦται διὰ κοχλιῶν. Εἶναι δὲ ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ κλείηται ἐρμητικῶς τὸ κιβώ- τιον, ὅπως παρακαλύθητῃ ἡ ἐξάτμισις τοῦ ἐπὶ τῆς φυτικῆς οὐσίας ὑγροῦ: καθόσον ἄλλως ἐξασθενίζεται ἡ στήλη καὶ παύει ἡ λειτουργία αὐτῆς προῶρως, ἐν ᾧ δύναται νὰ διατη- ρηθῆ, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ πείρας, ἐπὶ διέτιαν ἐν καλῇ κατα- στάσει. Καὶ τῷ ὄντι, ἐφ' ὅσον ζηραίνεται ἡ μάζα, ἐπὶ το- σοῦτον ἀφ' ἐνὸς μὲν αἱ χημικαὶ ἐνέργειαι ἐπιδρῶσιν ἀσθενῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ αὐξάνει οὐσιωδῶς ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίστασις τῆς στήλης, ὅτε τὸ ρεῦμα ἐξασθενίζεται ἐξασθενίζεται δὲ πολ- λάκις, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐπαρκεῖ πλέον εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων ἡ παύει νὰ κυκλοφορῇ.

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι προσιτὴ ἀνάγκη νὰ πισθῶσιν ἡ μάζα, τὸ μαγγανέζιον καὶ οἱ ἠλεκτροδοταί, ὅπως διὰ τῆς πίσεως ταύτης ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀμέσως καὶ πλήρης μετὰ αὐτῶν ἐπα- φῆ, χρησιμωτάτη πρὸς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς στήλης, εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ κάλυμμα ἐλατῆρια, ἅτινα, ὅταν τοποθε- τηθῆ τούτο ἐπὶ τοῦ κιβωτίου καὶ κοχλιωθῆ, πιέζουσι τὴν ἄνω ξυλινὴν πλάκα καὶ δι' αὐτῆς πιέζεται ἡ μάζα ἐπὶ τῶν ἠλεκτροδοτῶν, καὶ οὕτως ἐπέρχεται τὸ ἐπιδικώμενον ἀπο- τέλεσμα. Συγκοινωνοῦσι δὲ προσηκόντως ὁ τε ψευδάργυρος καὶ ὁ άνθραξ μετὰ δύο μεταλλίνων κοχλιῶν, εὐρισκομένων ἐπὶ μίᾳς τῶν ἐξωτερικῶν πλευρῶν τοῦ κιβωτίου, καὶ κατωθὶ τῶν ὁποίων εἰσὶ τὰ γράμματα C Z καὶ A Ψ, δεικνύοντα τοὺς πόλους. Καὶ θετικὸς μὲν εἶναι ὅπου τὸ γράμμα A, ὅπερ ἐν- νοεῖ άνθραξ, ἀρνητικὸς δὲ ὅπου τὸ Ψ, ἥτοι ὁ ψευδάργυ- ρος. (Ὅρα σχῆμα).

Καὶ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ὅταν πρόκηται περὶ ἐνὸς ζεύγους. Ἄλλ' ὅταν ἀπαιτῆται, ἵνα ἡ στήλη σύγκηται ἐκ πολλῶν ζευγῶν, ἠνωμένων κατὰ τάσιν, ἢ, ὡς λέγεται κατὰ σειρὰν, τότε τὸ κιβώτιον εἶναι ἀναλόγως μεγαλύτερον καὶ διαιρεῖται εἰς χωρίσματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ἐν ζεύγος, καὶ συνδέεται πρὸς τὸ ἕτερον κατὰ τὸν γνωστὸν κα-

νόνα τῆς συνδέσεως τῶν στοιχείων πάσης στήλης μετ' ἀλ- λήλων.

Δύναται δὲ τις νὰ δώσῃ εἰς τὴν προκειμένην στήλην οἶον δῆποτε σχῆμα, καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὰς διαστάσεις αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ τῆς: δῆλα δὴ, ἐὰν πρόκηται νὰ παρέχῃ ρεῦμα ποσότητος, ὡς εἶναι λ.χ. ἡ περίπτωσις πα- ραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ φωτὸς κτλ., τότε αἱ διαστάσεις δέον νὰ ὦσι μεγάλαι, ὡς γίνεται διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ εἰς ὄλας τὰς ἄλλας στήλας, οἶον: εἰς τὴν στήλην Βούνσεν, Καλλώ Marie-Davy, Leclanché, Lalande καὶ Chaperon, κτλ. Ἐὰν ὁμοίως πρόκηται νὰ χρησιμοποιηθῆ ἐν τῇ τηλε- γραφίᾳ, τῇ τηλεφωνίᾳ, ἢ εἰς τοὺς ἠλεκτρικοὺς κωδῶνας, ὅτε ἀπαιτεῖται ρεῦμα ἐντάσεως, τότε αἱ διαστάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ πάσης ἄλλης στήλης, δέον νὰ ὦσιν αἱ συνήθεις.

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀνάγκη, δι' ὅν ἀνωτέρω εἴπομεν λό- γον, ἡ στήλη νὰ ᾖ διαρκῶς κλεισμένη ἐρμητικῶς, συνι- στάται νὰ μὴ ἀνοίγηται τὸ κιβώτιον: διότι κατόπιν εἶναι δύσκολον νὰ κλεισθῆ αὕτης ἐρμητικῶς, ὡς ἐν τῷ ἐργο- στασίῳ, ἐλλείψει τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τούτο πείρας: καὶ τῶν μέσων.

Χημικὴ θεωρία. — Ἡ χημικὴ θεωρία τῆς στήλης ταύ- τῆς ἀναλογεῖ πρὸς τὴν τῆς στήλης Leclanché, ὡς ἔχουσα τὰ αὐτὰ συστατικὰ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς. Ἐνεκα δὲ τῆς κυτταρώδους οὐσίας, τῆς χρησιμοποιουμένης εἰς τὴν κατάρ- τισιν αὐτῆς, ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια εἶναι κανονικωτέρα, ἢ δὲ παροχὴ τοῦ ρεύματος σταθερωτέρα: ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίστασις τοῦ στοιχείου ἀσθενεστέρη, καὶ ἡ πόλωσις βραδυτέρα. Ὁ ψευδάργυρος δὲν καλύπτεται ὑπὸ ἁλάτων καὶ ἄλλων ζένων οὐσιῶν, ἀλλὰ διαμένει καθαρὸς μέχρις οὗ τέλειον διαβρωθῆ. Δὲν σχηματίζονται ποσῶς τοπικὰ ρεύματα, καὶ κατὰ συνέ- πειαν, ὅταν τὸ κύκλωμα ᾖ αἰνοκτόν, οὐδεμίαν λαμβάνει χῶραν χημικὴ ἐνέργεια, ἥτις φθείρει, ὡς γνωστὸν, τὸν ψευ- δάργυρον καὶ τὰ λοιπὰ ὑλικά ἀνωφελῶς.

Ἐκ τῶν γενομένων δὲ ἠλεκτρικῶν καταμετρήσεων παρί- τηρηθῆ, ὅτι ἡ μὲν ἠλεκτρικὴ αὐτῆς δύναμις εἶναι 1 1/2 volt, ἡ δ' ἐσωτερικὴ ἀντίστασις 3 ohms: ἡ ἐντασις τοῦ ρεύματος 0,50 ampère καὶ ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια 0,75 watt.

Πλεονεκτήματα καὶ χρησιμοποίησις τῆς Pile-Bloc.

Αὕτη περιέχεται ὁλόκληρος ἐν κιβωτίῳ δρυϊνῳ στερεῶς συνηρμοσμένῳ, ἀποτελεῖ δὲ τὸ σύνολον αὐτῆς, ἥτοι τὸ κιβώ- τιον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν, ὄγκον στερεόν, ὅστις δύναται ἄνευ ἀτόπου τινὸς νὰ κινήται, ν' ἀνατρέπηται καὶ νὰ το- ποθετηθῆ καθ' ὄλας τὰς πλευρὰς αὐτοῦ.

Δὲν θραύεται δὲ εὐκόλως: εἶναι ἐλαφρὰ καὶ πληρέστατα ἐρμητικῶς κλεισμένη, καὶ διὰ τούτου μεταφέρεται ἐξείρστα. Δὲν περιέχει ἐλεύθερον ρευστὸν, δυνάμενον νὰ ἐκχυθῆ: δὲν ἀναδίδει οὐδεμίαν ὀσμήν, οὔτε ἐκλύει ἀέρια, οὔτε παράγει ἀναρριχώμενα ἅλατα.

Δὲν ἔχει ἀνάγκην καθαρισμοῦ, οὔτε προσθήκης ὕδατος, οὔτε συντηρήσεως.

Ἐντικαθίστησιν ἐπιφελῶς τὰς ὑγράς στήλας τῆς αὐτῆς φύσεως, καὶ δὲν ἔχει τὰ ἄτοπα τῶν μέχρι τούδε ξηρῶν στήλῶν.

Ἐπομένως, καὶ διότι δύναται οἶος δῆποτε νὰ χειρίζηται τὴν στήλην ταύτην, ὡς μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδεμίαν βλάβην, εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν στήλη τῶν ἠλεκτρικῶν κωδῶνων, τῆς τηλεγραφίας, τῆς τηλεφωνίας, τῆς ἀναφλέξεως τῶν τορ- πιλῶν, τῆς εἰς ἀπόστασιν ἐναύσεως τῶν ὑπονόμων, τῆς στρατιωτικῆς τηλεγραφίας καὶ τηλεφωνίας, κτλ. κτλ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ προκειμένη στήλη εἶναι χρήσιμος κατὰ προτί- μησιν ἄλλης παντοῦ, ἐνθα πρόκειται νὰ καταρτισθῆ συγκοι- νωνία ἀπλῆ, ταχέια καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης τυχόν βλάβης κατὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Περὶ τῆς στήλης τοῦ de Place. — Ὁ κ. de Place ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ὡς εἴρηται, σπηριζόμενος ἀρχῶν, ἐπενόησεν ἀρτίως ξηρὰν στήλην περιέχουσαν μελανὴν ἀπορροφητικὴν οὐσίαν, καλουμένην μελασίην, ἧς ἡ σύνθεσις τηρεῖται εἰσῆτι μυστι- κή. Ἡ ὕλη αὕτη μένει πάντοτε ὑγρὰ, διότι δὲν ξηραίνεται οὔτε ἐν κλιβάνῳ. Ὡς δὲ ἐν τῇ Pile-Bloc, οὕτω καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ, δὲν παράγονται ἀναρριχτικὰ ἅλατα, καὶ ὁ ψευδάργυρος διατελεῖ πάντοτε πληρέστατα καθαρὸς.

Περιοριζόμεθα ἔως ἐδῶ διότι μέχρι τούδε δὲν ἠδυνή- θημεν νὰ ἔχωμεν πληρέστεραν περιγραφὴν τῆς νεοτεύκτου ταύτης στήλης, ἧς ὁ καταρτισμὸς, φαίνεται, τηρούμενος εἰσῆτι μυστικός. Εἶναι δὲ μεταγενεστέρη τῆς Pile-Bloc κατὰ τρία περίπου ἔτη, καὶ διὰ τούτου συντόμως ἀναγράφεται ἐν τῇ χορείᾳ τῶν στήλῶν τοῦ εἶδους αὐτῆς.

Κ. Γ. Μαρουδῆς.

Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΤΟΥ

Εἶνε ἡμέρα ἱερὰ ἢ πρώτη τοῦ Μαΐου, εἶνε τοῦ ἔτους ἑορτὴ: εἶν' τοῦ φτωχοῦ, τοῦ ξένου, Ὀλόκληρος εἶνε ζωὴ τοῦ ὄρφανου παιδίου, εἶνε ἐνδοξ' ἀγωνιστοῦ, ἀλλὰ λησμονισμένου.

Τότε κι' οἱ τάφοι φύουσιν ὄλιγο χορταράκι: Ἄχ! τότε κι' ἐγὼ ὀτόλιον μ' ἐν ἄνθος μνηματάκι.

Εἶνε ζωὴ ἐφηβικὴ ὁ Μάιος, σφριγῶσα! Ἐξέλθετε εἰς τοὺς δρυμούς καὶ δρέψατε λουλούδια, Ἡ φύσις ὄλη χαροπὴ σὰς βλέπει, μειδιῶσα, Καὶ σὰς καλεῖ, νὰ ψάλλητε νεανικὰ τραγούδια!

Ναί, μὴν ἀργῆτε τρέξατε ὄλιγο νὰ χαρῆτε, Φεύγει ὁ χρόνος γρήγορα καὶ μὴ βραδυπορῆτε!

Ὁ Μάιος! πόσον πολὺ μὲ θέλγει, πῶς μ' ἀρέσει! Εἶνε ζωὴ ἀθάνατος, εἶν' βάλσαμο 'ς τὸν πόνο!

Ἐνα λουλούδι τοῦ Μαγιοῦ 'ς τὴν κόμη τῆς ἄς θέοι Κάθε μὰ κέρη: λουλούδο ἐγὼ δὲν δρέπω μόνο,

Γιατ' ἐφυγ' ἡ ἀγάπη μου ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου Ἐνα πρῶι, καὶ ἀφησε τὸν πόνον 'ς τὴν καρδιά μου Κ. Α. Δεληγιάννης.

ΣΤΗΝ ΕΜΜΟΡΦΙΑ

Στὴν ἐμμορφιά σου φίλη μου Νὰ πούν θέλουν τὰ χεῖλή μου Τραγούδια τόσα, ὅσα Πουλιού δὲν ψάλλει γλώσσα Δὲν λέγ' ἀνθρώπου στόμα Ὅσα 'νε τ' ἀστρα τούρανοῦ Ὅση 'ν ἡ ἄμμος τοῦ γυαλοῦ Καὶ ποῖο πολλὰ ἀκόμα.

Γιὰ τὴ ἄμορφιά σου φίλη μου Νὰ γράψῃ τὸ κονδύλι μου Τόσους πολλοὺς στίχους ζητεῖ Ποῦ πάλι δὲν τὸ φτάνει Κι' ἄν γείν' ὁ οὐρανὸς χαρτὶ Κ' ἡ θάλασσα μελάνι.

Ἄνδρος. Ε. Α. Καρυστινάκης

ΠΕΡΙ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η ΣΤΕΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η σκυτάλη των Λακεδαιμονίων.

Η κρυπτογραφία ήτο γνωστή από τών αρχαιοτάτων χρόνων. Και οι μὲν Αἰγύπτιοι μετεχειρίζοντο τὴν ἱερογλυφικήν, ἣται σημεῖα ποικίλα, ἔχοντα ἰδιαιτέραν ὄλως ἔννοιαν καὶ δι' ὧν μεταξύ μεμνημένων ἰγίνετο ἡ κρυπτογραφικὴ συνεννόησις, οἱ δὲ Ἕλληνες μετεχειρίζοντο διαφόρους ἄλλους τρόπους κρυπτογραφικῆς συνεννόησεως, ὡς ὡς παραγμένην ἢ χάρτην χανδρὸν ἐφ' ὧν ἐποίουν ὅπας ἢ κατεσκεύαζον δικτυωτῶν ἢ διετρύπων κατὰ τρόπον πληροῦντα τὸν σκοπὸν αὐτῶν, κτλ.

Τοιαύτης φύσεως κρυπτογραφικῆς συνεννόησεως ἦτο καὶ ἡ σκυτάλη τῶν Λακεδαιμονίων, ἣς τὴν περιγραφὴν μετὰ τῆς σχετικῆς εἰκόνας παραλαμβάνομεν ἀπὸ τοῦ ἀρτι ἐκδοθέντος λαμπροῦ κρυπτογραφικοῦ λεξικοῦ τοῦ κ. Κωνσταντ. Μαρουδῆ, ἀσμένως παραχωρηθείσης ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ σκυτάλη αὕτη συνίσταται ἐκ μιᾶς κυλινδρικής ξυλίνης ράβδου, ἐφ' ἣς περιτυλίσσετε κατὰ τὴν χρῆσιν στενὴ ταινία ἐκ περγαμνῆς. Μετεχειρίζοντο δὲ ταύτην οἱ ἔφοροι τῆς Σπάρτης, ὅταν ἤθελον νὰ δώσωσι μυστικὰς καὶ σοβαρὰς διαταγὰς ἢ ὁδηγίας πρὸς στρατηγούς, ναύαρχους ἢ πρεσβευτὰς αὐτῶν, εὐρισκομένους εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Πρὸς τοῦτο, διὰ εἰς τῶν ὡς εἰρηταῖ αὐτετέρω λειτουργῶν ἐμέλλε ν' ἀποδημήσῃ διὰ δημοσίαν ἀποστολήν, οἱ ἔφοροι παρέδιδον εἰς αὐτὸν μίαν σκυτάλην, ἣς κανομοίοντυπον ἐτήρουν παρ' αὐτοῖς. Προκειμένου δὲ νὰ πέμψωσι μυστικὰς διαταγὰς ἢ ὁδηγίας, ἐτύλισσον περὶ τὴν ράβδον τὴν ἐκ περγαμνῆς ταινίαν, εἰς τρόπον ὡστε νὰ μὴ μὲν κενόν τι, καὶ μετὰ τοῦτο ἔγραφον κατὰ μήκος τῆς ράβδου ἐπὶ τῆς ταινίας, ὅ,τι ἐσκόπων νὰ γράψωσι. Μετὰ τοῦτο ἐξετύλισσον τὴν ταινίαν καὶ ἐπέμπον αὐτὴν οὕτω κεκαλυμμένην, ἀκαταλήπτων γραμμάτων, εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. Ὁ δὲ παραλήπτης, στρατηγὸς ἢ ναύαρχος, ἔχων, ὡς εἶπομεν, ὁμοίαν ράβδον, περιτύλισσον ἐπ' αὐτῆς τὴν ληφθεῖσαν ταινίαν

ἀπαραλλάκτως ὡς ἐπραξαν οἱ ἔφοροι, ὅταν ἤθελον νὰ γράψωσι αὐτὴν. Οὕτω καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ ἐπαναγῆ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν τάξιν τὰ γεγραμμένα καὶ ν' ἀναγνώσῃ αὐτά, ἄλλως τῷ ἦτο ἀδύνατον, ὡς ἦσαν διεσπαρμένα. Ἀλλὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μετεχειρίζετο καὶ οὗτος, ὅταν προέκειτο νὰ ἀναγγεῖλαι πρὸς τοὺς ἐφόρους σπουδαίαν τινὰ εἰδήσιν, ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν διαταγὰς ἢ ὁδηγίας.

Ἴδου καὶ ἡ περιγραφή αὐτῆς, ὡς ἔχει ἐν Λυσάνδρῳ τοῦ Πλουτάρχου.

«Ἐστὶ δὲ ἡ σκυτάλη τοιοῦτον. Ἐπὶ ἐπέμπωσι ναύαρχον ἢ στρατηγὸν οἱ ἔφοροι, ζύλα δύο στρογγύλα μήκος καὶ πάχος ἀκριβῶς ἀπισώσαντες, ὡστε ταῖς τομαῖς ἐφαρμύξιν πρὸς ἀλληλα, τὸ μὲν αὐτοὶ φυλάττουσι, θάτερον ὡδὲ τῷ πεμπομένῳ δίδασσι. Ταῦτα δὲ τὰ ζύλα σκυτάλας καλοῦσιν. Ὅταν οὖν ἀπόρητον τι καὶ μέγα φράσαι βουληθῶσι, βιβλίον ὡσπερ ἱμάτια μακρὸν καὶ στενὸν ποιοῦντες ἐπεριερίττουσι τὴν παρ' αὐτοῖς σκυτάλην, οὐδὲν διάλεμμα ποιοῦντες, ἀλλὰ πανταχόθεν κύκλῳ τὴν ἐπιφανείαν αὐτῆς ὡτ' βιβλίῳ καταλαμβάνοντες. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἀβουλοῦνται, καταγράφουσιν εἰς τὸ βιβλίον, ὡσπερ ἐστὶ τῆ σκυτάλη περιεκείμενον ὅταν δὲ γράψωσι, ἀφελόντες τὸ βιβλίον ἄνευ τοῦ ζύλου, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀποστέλλουσι. Δι' ἀβουλοῦντες δ' ἐκεῖνος, ἄλλως μὲν οὐδὲν ἀναλέξασθαι δύναται

τῶν γραμμάτων συναφὴν οὐκ ἔχοντων, ἀλλὰ διεσπασμένων. ὡτ' ἀπὸ αὐτῆ σκυτάλη λαθὼν, τὸ τμήμα τοῦ βιβλίου παρ' αὐτὴν περιέτεινεν, ὡστε τῆς ἑλικὸς εἰς τάξιν ὁμοίως ἀποκαθισταμένης, ἐπιβάλλοντα τοῖς πρώτοις τὰ δευτέρῳ κύκλῳ τὴν ὄψιν ἐπάγειν τὸ συνεχὲς ἀνευρίσκουσαν. Καλεῖται δὲ ὁμοτύμως τῷ ζύλῳ σκυτάλη τὸ βιβλίον, ὡς τῷ μετροῦντι τὸ μετροῦμενον.

Π. Φ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ
«ΦΥΣΕΩΣ» ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ
(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φύλλον.)

Τοῦτο νοήσας ἐγὼ, ἐθλίδην περισσώτερον. Μετ' ὀλίγον ἡ ἀμαρτωλοὶα ἐστὶ πρὸ τῆς Μιγάλας Κεμπέρ, κωμοπόλεως τῶν ἀράβων (Μιγάλα-ἐλ-Κεβίρα), ἐπισήμου ἄλλοτε πόλεως τῆς Αἰγύπτου διὰ τὰς τέχνας τῆς, καὶ νῦν κατοικουμένης ὑπὸ 30,000 ψυχῶν. Περικυκλοῦμαι ἀμέσως ὑπὸ πολλῶν ἐνταῦθα γνωστῶν τε καὶ μὴ φίλων, μεθ' ὧν ἀνταλλάσσω πολλὰς χειραφίας, χαριεντισμούς καὶ μαιδιάματα ἐκπλήττομαι ἐπὶ τῇ ἐτοιμότητι τῶν ἐνταῦθα ἀράβων προθυμοποιουμένων νὰ μεταφέρωσι τὰς ἀποσκευὰς μου, ἐκτὸς βεβαίως τῆς αἰοδίμου ἐκείνης ρητινοφόρου νταμιτζάνης, καὶ ἐκτινοῦμεν διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ἀθαν. Σαρρῆ, ὅστις εὐχρηστέω νὰ μὲ φιλοξενήσῃ. Ἐκεῖ θαυμάζω τὴν ἀραβικὴν ἐθιμοτυπίαν καὶ ἀναπαύω εἰς τὴν μνήμην μου τὰ περίφημα ἀνατολικά ἦθη καὶ ἔθιμα.

Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς οἰκίας ἴστανται οἱ τὰς ἀποσκευὰς μου μετενεγκόντες, πάντες ἄνθρωποι τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Σαρρῆ, κοσμίως καὶ σοβαρῶς κλίνοντες τὰς κεφαλὰς πρὸ τῆς ἀνάδου τῆς κλίνης ἕτεροι δύο εὐλαδῶς χαϊρετίζουσι, καὶ ἄνωθι ταύτης ἕτερος ἀραβ, ὁ γραμματεὺς τοῦ κ. Σαρρῆ ὑποδέχεται ἡμᾶς μετ' ἀξιοθαυμάστου χάριτος καὶ προσηνείας.

Κάθημαι ἐπὶ σοφῶ, εἰς πελώριος ἀραβ μᾶς προσφέρει τσιγαρέτα καὶ ὠραίαν μαστίχην, καὶ συνδιαλεγόμεθα περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἴδια τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα. Εἶναι τὸ μόνον φλέγον καὶ ἐνδιαφέρον ζήτημα διὰ πάντα Ἕλληνα ἀποδημοῦντα. Μετὰ τοῦ κ. Σαρρῆ καὶ Στήνη, ἐναντί μου ἔχω τὸν ἱατρὸν τῆς ἑλλ. κοινότητος κ. Γ. Γεράρδον, τὸν κ. Ὁθ. Παπαευθυμίου καὶ τὸν κ. Ε. Περιστιάνον. Πάντες εἶναι ἐνήμεροι ὄλων τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων καὶ πάντες ποθοῦσι ν' ἀκούσωσι εὐάρεστον τι διὰ τὴν πατρίδα των, πλὴν τὸ μέρος μου δὲν ἦτο εὐχάριστον τὴν φορὰν ταύτην, ἐνεκα τῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν καὶ ἀτυχιῶν τοῦ τόπου μας κτλ. καὶ παρακάμπτομεν τὸ ζήτημα.

— Πῶς εὐρίσκετε τὴν κωμόπολιν μας; μὲ ἐρωτᾷ αἰρῆς τότε ὁ κ. Σαρρῆς.

— Ἀξιόλογον καὶ ὠραίαν, εἰ ὅσον μέχρι τοῦδε ἀντελήφθην, τῷ ἀπήντησα, ὁ δὲ μικρὸς μὲν πλὴν φιλόφρων καὶ φιλοπόδοτος ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς, βεβαίως θὰ καθιστᾷ τὴν διαμονὴν τῆς ἐνταῦθα ἐπι εὐχάριστον.

— Ναι, δὲν περνοῦμεν ἄσχημα, ἐπέειπεν, ἴδια τὸν χειμῶνα, ὅτε τὰς ἡμέρας διερχόμεθα ἐν ταῖς ἐργασίαις μας, καὶ τὰς ἐσπέρας εἰς συναναστροφὰς μεταξύ μας, διασκεδάζομεν ἀκριτὰ ὠραία. Ἀλλὰ τὸ θέρος οἱ πλείστοι ἐγκαταλείπομεν τὴν κωμόπολιν, ἐνεκα τοῦ καύσωνος καὶ τῆς καταπάσεως τῶν ἐργασιῶν.

— Ὅτε βεβαίως θὰ σᾶς ἔχομεν πάλιν εἰς Ἀθήνας, κ. Σαρρῆ.

— Ἀ! δὲν πιστεύω, φέτος σκέπτομαι νὰ μεταβῶ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ κ. Σαρρῆς, ἡλικίας ἐως τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἄγαμος, ἐκ Λήμνου, εὐρίσκειται ἐνταῦθα πρὸ εἰκοσαετίας καὶ εἶναι εἰς ἐκ τῶν καλύτερων κατοίκων τῆς κωμοπόλεως. Ἐμπορεῖται εἰς βάρβακας δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἔχει δὲ καὶ γραφεῖον τραπεζιτικόν, διευκολῶν τοὺς φελλάγους εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων των. Εὐγενέστατος, προσηγνὸς τοὺς τρόπους, ἀπλοῦς, καλοκάγαθος, λίαν φιλόθεος, ἀκακος, ἔχει εὐεργετήσῃ πλείστους ὄσους, δι' ὅπερ τὸν ἀγαποῦσι καὶ ὑπολήπτονται πάντες, ἀραβὲς καὶ Ἕλληνας. Ἐμбриθέστατος δ' εἰς τὰς κρίσεις, προορατικὸς καὶ προβλεπτικὸς εἰς ὅλα, πλειστάκις ἐθεωρήθη αὐθεντία εἰς τὰς γνώμας του ἐπὶ πλείστων ζητημάτων κοινωνικῶν, ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν ἐτι.

Μετ' ὀλίγον καλούμεθα εἰς τὸ δεῖπνον καὶ ἀμέσως καθήμεθα περὶ πλουσιωτάτης ἐν ἀφρονία ἐδεσμάτων τραπέζης, ἐν ἡ διακρίνονται διάφοροι οἶνοι εὐρωπαϊκοί, καρποί καὶ κονσερβᾶι. Ἡ μαγειρικὴ μοὶ ἤρесе πολὺ, ὡς καὶ εἰς πάντας τοὺς συνδιαιτημένους, προκαλέσασα τὰ θερμὰ συγχαρητήρια μας. Ἦρωσ αὐτῆς ἦτο ὁ πελώριος ἐκεῖνος ἀραβ, ὅστις μᾶς προσέφερε τὴν μαστίχην καὶ τὰ τσιγαρέτα, καὶ ὅστις διδάχθη αὐτὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν καλλιφαγίαν τοῦ κ. Σαρρῆ. Συγχαρωτισμὸς καὶ ἐδῶ. Εὐγέ του, τοιοῦτον μάγειρον ἀραβ, πᾶς τις βεβαίως θὰ ἐπεθύμει νὰ εἶχεν.

Ὅλιγον ἔχομεν προχωρήσῃ εἰς τὸ δεῖπνον, ὅτε ἡ πολυφύλλητος καὶ κατηραμένη νταμιτζάνα ἐγένετο πάλιν ἀντικείμενον μνήμης καὶ συζητήσεως.

— Μὰ ποῦ εἶναι ἡ ρετινα, δὲν μοῦ εἶπατε πῶς θὰ φέρῃ μίαν νταμιτζάνα ὁ κ. Πρίντζης, ἠρώτησεν αἰρῆς ὁ κ. Περιστιάνος.

— Ἀ! ναι, ποῦ εἶναι ἡ ρετινα; προσέειπεν ὁ ἱατρὸς.

Πρὶν ἢ ἀπαντήσῃ δὲ τις

— Μὰ καλὰ, δὲν θὰ μᾶς φέρετε τὴν ρετινα, ἐπανελάθεν ὁ κ. Περιστιάνος ἐκ νέου ἀνυπομονῶν ἐγὼ ἤλθον διὰ τὴν ρετινα καὶ ὄχι διὰ τὰ φαγητὰ, ἀν δὲν ἔχετε ρετινα, ἐγὼ φεύγω.

Ἡ ἀναθεματισμένη, βλέπετε ἦτο λίαν ἀξιαγάπητος εἰς ὄλους.

— Ἡ νταμιτζάνα ἔσπασε, τοῖς ἀπήντησε στωϊκῶς ὁ κ. Στήνης.

Καθήρεια γενικῶς κατέλαβε πάντας.

— Δὲν τ' ἀκούω ἐγὼ αὐτὰ, μὲ φέρατε ἐδῶ διὰ τὴν ρετινα, ἐπέλαθεν ὁ κ. Περιστιάνος. Κύριε Πρίντζη, ποῦ εἶναι ἡ ρετινα; δὲν ἐφέρατε τὴν νταμιτζάνα;

— Φίλε μου, ἦτο πεπρωμένον νὰ μὴ πῶμεν ἐδῶ ρετιναν.

Μετὰ περιπετειώδη εἰς Ἀθηνῶν ταξείδιον, ἡ νταμιτζάνα ἔσπασε εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καθ' ὁδὸν μεταφερόμενη εἰς τὸν σταθμὸν.

Τι νὰ σᾶς κάμω, τὴν ἐφύλαξα ὅσον ἐδυνάμην, ὡς κόρην, ἄσπιλον καὶ παρθένον, ἀλλὰ μοὶ διέφυγε πρὸς στιγμὴν τῆς προσοχῆς καὶ ἐθραύσθη.

Οἱ μὲν τὸ ἐξέλαβον ὡς ἀτύχημα, τυχηρὸν καὶ συμπτωτικὸν καὶ τὸ ἀπεδέχθησαν, οἱ δὲ ὡς ἀστείότητα καὶ δὲν ἤθελον ν' ἀκούσωσι περὶ ἀπεικαίου τοιοῦτου, θεωροῦντες τοῦτο καὶ φυσικῶς καὶ παρὰ φύσιν ἀδύνατον καὶ ἤρξατο συζήτησις καὶ φιλονικία ζῶηρα περὶ νταμιτζάνας καὶ ρετινας καὶ ἄς τὸ ὁμολογήσω, εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν καὶ μετανοημένος ὡς νὰ ἦμην ἔνοχος πρὸ μεγάλου παραπτώματος.

Ἀλλὰ δὲν εἶχον καὶ ἀδικον! Γεννήματα πάντες ἐκεῖνοι τῆς κλεινοῦς χάρας, ἐνθα παράγεται ὁ ἀρρώδης οὗτος νεκταρῶδης οἶνος, τὸ θεῖον, τὸ καθαρὸν, τὸ γνήσιον, καὶ ἀθῶον ποτὸν τῶν Ὀλυμπίων θεῶν, καὶ νὰ στερῶνται ἤδη ἐντελῶς τοιοῦτου ἐπὶ ἐξάμηνον καὶ ἀφοῦ μάλιστα τοῖς γαργαλίσητε τὴν ὄρεξιν, εἶτα νὰ τοῖς ἀρνήσθε ἐντελῶς αὐτόν, μὰ τὴν ἀλήθειαν ἦτο σκληρόν. Τοῦς ἐλυπήθη, ἀλλ' ἐνταῦθ' συνελυπήθη καὶ ἐμαυτὸν διὰ τὸ ἀτύχημα!

Τέλος ὁ κ. Σαρρῆς μᾶς ἐξήγαγε τῆς δεινῆς θέσεως.

— Ὁχι, ἀδελφέ, εἶπε, τόσον καιρὸν κάμνομεν χωρὶς ρετινα καὶ τώρα θὰ ὑποφέρωμεν; καὶ διατάξας ἔφερε ἕτερον φιάλην εὐρωπαϊκοῦ οἴνου.

— Ἀμ' ὁ λαγῶς, ποῦ εἶναι; ὁ λαγῶς ἠρώτησεν ὁ ἱατρὸς.

— Ἀμέσως ἀπήντησεν ὁ κ. Σαρρῆς καὶ ἐκόμισαν οἱ ὑπηρεταῖ δέυτερον, τρίτον καὶ τέταρτον πινάκιον φαγητῶν, ἀπάντων ἐκλεκτῶν καὶ καλῶς μαγειρευμένων, ἀλλ' ὄχι καὶ λαγῶν.

— Περιέργον, ἀντίειπεν ὁ ἱατρὸς, μὰ θὰ φέρετε τέλος τὸν λαγῶν, τί εἶναι αὐτὰ; μήπως ἔσπασε καὶ αὐτὸς, ὅπως ἡ νταμιτζάνα;

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ κ. Σαρρῆς, ὁ λαγῶς θὰ μὲν δι' αὐρίον.

Καὶ εἶχε δίκαιον, διότι δὲν ἐπεθύμει, ἀφοῦ αὐτὸς εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰς τιμὰς τῆς φιλοξενίας νὰ κομισθῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἕτερου ἐδεσματος, ἐκτὸς τῶν ἴδιων παρασκευασθέντων. Ἡ ἑλληνικὴ φιλοτιμία! Ἀπεφασίσθη λοιπὸν τὴν ἐπιούσαν τὴν μεσημβρίαν νὰ παρατεθῇ ὁ Ἀθηναϊκὸς λαγῶς μετὰ λαμπρὰς καὶ ἐξαισίας μακαρονάδας, ἢν θὰ μᾶς προητοιμαζεν ὁ δεινὸς τοῦ κ. Σαρρῆ καὶ πολυμήχανος ἀραβ μάγειρος.

Ὁὕτω λοιπὸν διάγουσι καὶ βιοῦσιν, ὡς ἀδελφοί, οἱ ἡμέτεροι συμπατριῶται καὶ φίλοι ἐν τῇ μικρᾷ ἐκείνῃ γωνίᾳ τῆς ἀφρικανικῆς ἐρήμου, ἐν μέσῳ τῶν φελλάγων καὶ τῶν παραδόξων αὐτῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων.

Τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον κατεκλινόμεν ἐν ὠραιότατῃ κλίνῃ καὶ ἐν καθαρῶτάτῳ δωμάτιῳ, προπαρασκευασμένων ἐπὶ τούτῳ διὰ τοὺς φιλοξενουμένους ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σαρρῆ καὶ

τὴν ἐπαύριον ἐξηρχόμεθα περὶ τὴν ὁδόην μετὰ τοῦ κ. Στήνη, ὅπως περιεργασθῶμεν τὴν κωμόπολιν.

Ἡ πλις δὲν διαφέρει σχεδὸν ποσῶς τῶν συνήθων τουρκικῶν στενοδρόμων καὶ ἀκαθάρτων ἐν ταῖς συνοικίαις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν εὐρωπαϊκῶν, μικροπόλεων. Παντοῦ στενωπὸν, κατάκλειστα οἰκία, ποῦ καὶ ποῦ ἐρείπωμένοι, μιναρέδες, γυναικόπεδα παρὰ ταῖς θύρας καὶ κατοικίδια ζῶα. Ὁδηγοῦμαι εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ζητοῦμεν νὰ ἰδῶμεν τὸ ἀρχαῖον χειρόγραφον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπερ κατὰ τὴν κοινὴν παράδοσιν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν προφητῶν. Προσέρχεται εἰς χαχάμης, ὅστις λίαν εὐγενὲς καὶ προθύμως μᾶς ὁδηγεῖ ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἀνοίγει διὰ κλειδὸς ἐρμάριον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐξάγει πολὺτιμον πολυποικίλον θήκην ἐν ἣ εὐρίσκειτο τὸ ἀρχαιολογικὸν καὶ θρησκευτικὸν τοῦτο κειμήλιον. Εἶναι μακρὸς πάτυρος 40 ἐκατοστῶν πλάτους, περιτετυλιγμένος κυλινδροειδῶς καὶ ἐφ' οὗ βλέπω ἀραβικά γράμματα ζωηρότατα καὶ καλλιγραφικώτατα γεγραμμένα. Ἀποδίδεται εἰς τὸν Δαυὶδ ἢ τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ πλὴν ἐγὼ ἀμφιβάλλω.

Ἐκεῖθεν μετέβην εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ βάμβακος τοῦ κ. Μπενάκη, λαμπρότατον ὑφ' ὄλας τὰς ἐπόψεις καὶ ἐνῶ περὶ τὰ ἑκατὸν πενήκοντα άτομα, ἄρρενα καὶ θήλια ἐργάζονται. Ἀτμομηχαναί, ποικίλα μηχανήματα, ἀποθήκαι, οἰκοδομαί, τὰ πάντα ἐν τάξει καὶ εἰς τὴν ἐντέλειαν. Τοιαῦτα βιομηχανικά ἐργοστάσια, καὶ δὴ μετὰλεῖτερα, τὰ πλείστα ἑλλη-

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ

νικά, ὑπάρχουσι πολλὰ ἐν Αἰγύπτῳ, ἀντιπροσωπεύοντα πάντα τὴν ἑλληνικὴν πρόδον, μεγαλοφάνειαν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Δι' ὅπερ ἐσκέφθη, ὅτι ἐν τούτῳ εὐρίσκειται ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς καὶ ἐν ταύτῃ ἡ δούλη.

Εἶτα ἐπισκέψθημεν τὰ εἰρήπια τοῦ προχείρου φρουρίου, ὅπερ ὁ μέγας Ναπολεὼν πυρραυτῶς ἐν μιᾷ νυκτί κατεσκεύασε πρὸς ὄλωσιν τῆς κωμοπόλεως ταύτης, ἣς οἱ κάτοικοι πεισματωδῶς ἠρνοῦντο τὴν παράδοσιν καὶ ἐνεθυμήθη ὅτι τὴν ἐπομένην πρωίαν ἐκκληκτοὶ οὗτοι εἶδον τὰ στόμα τῶν τηλεδύλων ἄνωθι αὐτῶν κείμενα, ὅπερ ἔσπευμένως τοὺς ἠνάγκασε ν' ἀποστείλωσι τὰς κλειδὰς τῆς πόλεως ἐπὶ ἀργυροῦ πινακίου.

Πλησιαζούσης ἦδη τῆς μεσημβρίας μεταβαίνομεν εἰς τὸ καφενεῖον, κείμενον ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ συνοικίᾳ, ἐνθα τὸ πᾶν ἀποπνεύει ὁσμὴν ἑλληνικὴν, πίνομεν μετ' ἄλλων ἐκεῖ φίλων καὶ γνωρίμων τὴν συνήθη μαστίχην καὶ ἐκεῖθεν διευθυνόμεθα μετὰ δρεξιν παρὰ τοῦ κ. Σαρρῆ πρὸς καταβρόχθισιν τοῦ λαγῶου καὶ τῆς περιφήμου μακαρονάδας. Πλὴν ὁ κ. Σαρρῆς ἔχεν ἐπι ἐργασίαν μᾶς προσφέρει ἐν τῷ μεταξύ ὠραίαν μαστίχην τῆς Λήμνου καὶ ἐνῶ ἀναμένομεν, παρακολουθῶ ὡς περιέργως χρονολογῶν τὰς μετὰ δεκάδος φελλάγων συναλλαγὰς του. Συνδιὰ λέγονται ἀραβιστί: οὐδὲν ἐννοῶ, πλὴν εὐκόλως ἀντιλαμβάνο-

μαί, ότι πρόκειται περί δανείου χρημάτων. Οι φελλάχοι ζητού-
σιν ἰδίᾳ ἕκαστος χρήματα πρὸς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων
των, ὁ κ. Σαρρῆς τοὺς ζητεῖ τὰς ἀπαιτούμενας ἐξη-
γήσεις καὶ ἐγγυήσεις, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν φελλάχος ἐγγυ-
ᾶται περὶ αὐτῶν, ὁ γραμματεὺς τοῦ κ. Σαρρῆ παρασκευάζει
τὰ συνθηκολογικὰ ἔγγραφα ἀραβιστί, γράφων ἐπὶ χειρὸς ὡς πάν-
τες οἱ ἀνατολίται συνεθίζουσι, θέτουσι τὰς σφραγίδας αὐτῶν
ἀντὶ ὑπογραφῆς καὶ μετὰ τοῦτο ὁ κ. Σαρρῆς τοὺς μετρᾷ τὰ χρή-
ματα, συνοδεύων ταῦτα μετ' ὀλίγας πάντοτε λέξεις, συμβουλευ-
τικὰς ἢ παραινετικὰς, ἀγνοῶ, καὶ μετὰ τὰς συνήθειας παρατε-
ταμέναις ὑποκλίσεις μέγχι τῆς θύρας, οἱ ἀγαθοὶ φελλάχοι ἀπέρ-
χονται ὁ εἰς κατόπιον τοῦ ἄλλου.

— Κύριε Πρίντζη, μίαν μαστίχην.
Εἶναι μία ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐργασία ἐξακολουθεῖ. Ἔτεροι φελλάχοι
προσέρχονται ὑποκλινόμενοι μέγχις ἐδάφους, ποιούντες συνάμα
τὸ σύνθημα διὰ τῆς χειρὸς σημεῖον τοῦ χαιρετισμοῦ καὶ ἐγὼ ἀρ-
χίζω νὰ ἀδῆμονῶ.

— Ἄς εἶναι καὶ ἄλλη μαστίχα, ἀπαντᾷ.
Τὶ νὰ γίνῃ, τὸ καθήκον προτάσσεται συνήθως τοῦ φαγητοῦ.
Ἡ ἐργασία ἐξακολουθεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ αἱ μαστίχαι
ἢ μία κατόπιον τῆς ἄλλης, πλὴν ἡ ὄρεξις ὀλογὲν ἐπιτείνεται εἰς
ὑψιστον βαθμὸν καὶ ἐπὶ τέλους, ἄς τὸ ὀμολογήσω, φρικωδῶς
πεινῶ.

Πλησιάζει ἤδη ἡ δευτέρα ὥρα.
— Κύριε Πρίντζη, μία μαστίχα;
Ὁ κ. Στήνης μὴ δυνάμενος τέλος νὰ κρατηθῆ, ρήγγυται εἰς
ζωηροῦς γέλωτας.

— Κύριε, Σαρρῆ, ἄς παύσουν τοὐλάχιστον αἱ μαστίχαι, εἴ-
πεν, διότι ἡ ὄρεξις αὐξάνει, ἐνῶ ἡ ἐργασία σας ἐξακολουθεῖ.
Καὶ πραγματικῶς, ἐγερθέντος ἐν μειδιάσει τοῦ κ. Σαρρῆ,
ἀμέσως ἀναβλάντος τὴν ἐργασίαν, μετέβημεν εἰς τὸ παρακεί-
μενον δωμάτιον, ἐνθα ἡ ὄρεξις μας ἰκανοποιήθη ὄντως διὰ τῆς
ἀριστοτέργηματικῆς ἐκείνης μακαρονάδας, ἐτέρων ἐξαισιῶς μα-
γειρευμένων ἐδεσμάτων καὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαγώου.

Πλὴν οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ τέλειον! Ἐλείπειν ἡ συμπλη-
ρωματικὴ ρετσάνα, ἧς τὴν ἔλλειψιν πάντες ἠσθάνθημεν.
Ὅπως δὲ περαιωθῆσθε τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Μεγάλα Κεμπίρ,
ἧς τὰς ἐντυπώσεις καὶ ἀνιχνήσεις ὡς καὶ τῶν τῶσφ εὐγενῶς φι-
λοξενησάντων με φίλων μου οὐδέποτε θέλω λησμονήσῃ, ἀπῆλθον
οὐθήμερον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπως ἀναλάβω τὸ δρομολόγιον τῶν
ἐργασιῶν μου, παρὰ τὰς ζωηρὰς ἐνοστάσεις καὶ παρακλήσεις τοῦ
κ. Σαρρῆ, Στήνη καὶ λοιπῶν, ὅπως παραμείνω παρ' αὐτοῖς μίαν
ἔτι τοὐλάχιστον ἡμέραν! Πλὴν τὸ καθήκον πρὸ παντός!

Φ. Π.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

(Ἀνάμνησις τῶν τελευταίων σεισμῶν).

Κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον κατηρχόμην τὸν Εὐ-
βοϊκὸν κόλπον ἐπιβαίνων τοῦ ἀτμοπλοίου «Ναυπλίου»
τῆς ἐταιρίας Γουδιῆ, ὅτε συνητήθη ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ
μετ' εὐτραφούς κληρικοῦ, προγαστορος, ταξειδεύοντος
καὶ τούτου ἐξ Ἀταλάντης εἰς Πειραιᾶ.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, εἰς ὃ τὴν μερίδα—ἐννοεῖται—
τοῦ λέοντος εἶχεν ὁ συνταξιδιώτης κληρικός Γερβάσιος
τοῦνομα, διάφοροι ἀνηλλάγησαν συνομιλίας περὶ δια-
φόρων ἀντικειμένων, πρωτίστως δ' ἐγένετο λόγος περὶ
τῆς μονῆς, εἰς ἣν ἀνήκεν οὗτος. Μοι εἶπεν ὅτι προήρ-
χето ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅτι ἦν
εἰς ἐκ τῶν συμβούλων αὐτῆς, ὅτι δὲ ἡ μονὴ αὕτη κεῖται
ὀλίγας ὥρας μακρὰν τῆς Ἀταλάντης.

Περὶ τῆς ἱστορικῆς ἀξίας τῆς μονῆς ταύτης, καὶ περὶ
τῆς ἀρίστης θέας τῆς ἐξ ἑρείπιῶν ἀνοικοδομησῆς
αὐτῆς καὶ τῆς πρὸς τοῦτο χρηματικῆς εἰσφορᾶς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1837, ἄγνωστον ποῖον μῆνα, μεταβα-
τικὸν ἀπόσπασμα χωροφυλάκων, ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς

ἐνωμοτάρχου μετέβαινεν εἰς Ἀταλάντην. Ὁ ἥλιος πρὸ
πολλοῦ εἶχε δύσει καὶ βαθὺ σκότος καθίστα τὴν ἀνὰ τὰς
ἀτραπούς πορείαν τῶν χωροφυλάκων δυσχερῆ. Συνεσκε-
φθησαν καὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀνακόψωσι τὴν πορείαν των
καὶ ἐπαναλάβωσιν αὐτὴν τὴν πρωΐαν. Ἐπρεπεν ὅμως νὰ
εὕρωσι καὶ καταλύματι, διότι ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐ-
κείνην ἐν ἐρήμῳ τόπῳ διαμονὴ τῶν ἠδύνάτω νὰ ἐμβάλῃ
αὐτοὺς εἰς χιλιόχθον δύο κινδύνους. Ὀλίγην ὥραν μακρὰν
ἔκειτο ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ πρὸς αὐτὴν
διηυθύνθησαν. Ὅτε ἀφίκοντο πρὸ αὐτῆς εὐρέθησαν πρὸ
ἐρείπιῶν. Οὐδὲν κελίον ἀνεπαφόν. Τὰ πάντα κατεστραμ-
μένα. Οὐδὲν στέγασμα. Οὐδεὶς τέλος ἀνθρώπος. Ἐρη-
μία μεγαλητέρα καὶ τρομεροτέρα ὡς ἐκ τοῦ ἱεροῦ τό-
που, τῆς τῶν βουνῶν καὶ χαράδρων. Καταπεποιημένοι
ὅμως ἐκ τοῦ δρόμου κατεκλίθησαν ἐπὶ τῶν ἐρείπιῶν καὶ
δὲν ἐδράδυνεν ὁ Μορφεὺς νὰ τοὺς καταλάβῃ.

Ἡ πρωΐα εὗρεν αὐτοὺς ἐτοιμοὺς πρὸς ἐξακολούθησιν
τῆς ἀποστολῆς των. Ἀφοῦ ἠτοίμασαν τοὺς σάκκους των
καὶ τὸν ὄπλισμόν των καὶ ἦσαν ἐτοιμοὶ πρὸς ἐκκίνησιν
ὁ ἐνωμοτάρχης συνεκέντρωσεν αὐτοὺς περὶ ἑαυτὸν καὶ
τοῖς εἶπεν:

— Ἐγὼ μὲν ἰδέα ὄρε παιδιὰ, θὰ μ' ἀκούσετε;
— Ἄκους ἐκεῖ, ὅ,τι θέλεις κύρ ἐνωμοτάρχα, ἀπήντη-
σαν καὶ οἱ πέντε χωροφυλάκες ἐν μιᾷ γνώμῃ, ἐν μιᾷ
φωνῇ.

— Νὰ λοιπὸν τί λέγω μὲ λίγα λόγια. Ἐμεῖς ἀρκετὰ
δουλέψαμε τὸ στρατιωτικόν· τώρα μποροῦμε καὶ νὰ
σοχάσωμε. Καθ' ἑνας μας ἔχει καὶ κάμποσα χαρτίζικα
μαζὶ του. Νὰ τὸ βάλουμε ὅλοι κάτω, νὰ πᾶμε ὅστην
Ἀταλάντη νὰ πάρουμε τὴν ἀφεσίμ μας καὶ ν' ἄρθουμε
ἐδῶ νὰ φτειάζωμε τὸ Μοναστήρι καὶ νὰ καλοερέψωμε.
Τί λέτε; Θέλετε;

— Μπράβο, σύμφωνοι.
— Πᾶμε λοιπὸν.

Καὶ τὸ μικρὸν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐξεκίνησε κα-
τευθυνόμενον εἰς Ἀταλάντην.

Δὲν παρήλθεν εἰς μὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διαβάσεως
τῶν χωροφυλάκων ἐκ τῶν ἐρείπιῶν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου
Κωνσταντίνου καὶ τὰ πάντα μετεβλήθησαν ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ. Τὰ κελιά τὰ πλείστα ἀνηρέθησαν, ὁ ναὸς ἀ-
νοικοδομήθη καὶ ὁ ἐνωμοτάρχης ἐλάβανε τὸν τίτλον
τοῦ ἡγουμένου, οἱ δὲ πέντε χωροφυλάκες τὸν τοῦ μο-
ναχοῦ. Ἐκτοτε δὲ ἐπεκράτησε νὰ καλεῖται ἡ μονὴ αὕτη
«Τὸ μοναστήρι τῶν χωροφυλάκων».

Τοιαύτην ἐπικρατοῦσαν παράδοσιν περὶ ἀνοικοδομή-
σεως ἐξ ἐρείπιῶν τῆς μονῆς ταύτης, διηγῆθη μοι ὁ συν-
ταξιδιώτης μου καὶ ἐκ τῶν συμβούλων τῆς μονῆς Γερ-
βάσιος. Ἐνόμοια δὲ ἐπικαιρον νὰ παραδώσω ταύτην τῇ
φίλῃ «Φύσει» πρὸς δημοσίευσιν νῦν, ὅτε ἐκ τῶν τελευ-
ταίων ἐν Λοκρίδι σεισμῶν ἐπαθε τὰ μάλλα καὶ ἡ μονὴ
αὕτη, καταρειπωθεῖσα ἐκ δευτέρου.

Ἀθῆναι 26 Ἀπριλίου 1894.

N. Γ. Μενδάκης.

Τῇ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΙ ΜΑΡΙΑ

Κρῆμα νὰ ἔχῃς τ' ὄμοια
τὸ συμπαιθεῖς Μαρία
καὶ τὴν καρδίαν ἀνάλγητον
τοῦ πάγου πλέον κρύα

Ἄν πράγματι εἶσαι χριστιανῆ
καὶ τὸν Θεὸν φοβεῖσαι
οὔτε στιγμήν Μαρί μού
Μαρία μὴ καλεῖσαι

Ἐκεῖνος ποῦ σ' ἐδίπτει
τὸν γέλασε ἡ μορφή σου
κ' ὑπέθετε πῶς σοῦ διδε
ὄνομα τῆς ψυχῆς σου.

Πέρα νὰ σ' ὀνομάσουνε
Σ' ἀρμόζει ἡ Κακία
ἂν κ' εἶσαι παιδ σκληρ' ἀπ' αὐτῆ·
κ' ἔχῃ ποτὲ Μαρία
Ἀρχιεπίσκοπος Μαρτυρ.

Κάτρον

ΤΟ ἘΑΡ

Πνοὴ καμμία ἐλαφρὰ δὲν πνέει εἰς τὰ φύλλα·
Παντοῦ γαλήνη γλυκερὰ
Τῆς λίμνης μόνον τὰ νερὰ
Ταρᾶσσ' ἢ φιλομήλα.

Τὸ ἔαρ πάλιν εὐάνθεος τὴν φύσιν στεφανώνει
Καὶ ἀδει ἄσπρα τὸ πτηνόν·
Ἡ χαρμονὴ τῶν οὐρανῶν
Τὸ φύλλωμα χρυσώνει.

Τὸ ῥόδον θάλλ' ἐρατεινὸν ἐν μέσῳ τοῦ ῥοδῶνος,
Καὶ τὸ φιλεῖ τὴν χαραυγὴν
Εἰς τῶν ἐρώτων τὴν οἰγὴν,
Τοῦ χεῖλου μου ὁ στόνος.

Τὸ πᾶν ὠδὴν τῆς φύσεως καὶ θέλητρον ἐμφαίνει·
Ἄλλ' ἡ ψυχὴ μ' ἢ νεσρά,
Εἰς τόσα κάλλη τρυφερά,
Νεκρὰ καὶ κρύα μένει.

Α. Γ. Μιχαήλης.

Πρίντζα.

ONEIPON

Μόνον, ὅτι καθήμεθα εἶδα εἰς τ' ὄνειρό μου
Γελοῦσαμε καὶ λέγαμε «εἶν' ἡ ζωὴ χρυσοῦ»
Καὶ ἤμην εὐτυχίστατος ποῦ σ' εἶγα στὸ πλευρό μου
Πλὴν φεῦ, εὐθύς ἐξύπνησα. . . ἄλλὰ δὲν ἦσο σύ.
Ἐν Πειραιεῖ Γ. Ι. Τρακάκης.

ΠΟΤΕ ΖΩ

Εἰς τὸ φίλῳ σου, τὴν ζωὴν εὕρισκω τῶν ὀνείρων
εἰς τὴν ἀγκάλην σου, θερμὴν δεινῶν παρηγοριῶν
εἰς ἔν σου βλέμμ' ἀδάμαντας τῶν πέντε γῆς ἡπει-
| ρων
εἰς μίαν λέξιν σου, τερπνὴν ἐρώτων ἱστορίαν
εἰς τὸ θελξίφρον ἄσμα σου, μεταρσιόσμαι, φρίττω
εἶμαι πλάσιόν σου καὶ ζῶ, εἶμαι μακρὰν σου πλῆτ-
| τω.
Ἄφρικανός.

Ο ΠΟΘΟΣ ΜΟΥ

Χίλιαις φοραῖς ἐπόθησα
κοντὰ σου νὰ καθίσω,
Κ' ἐκεῖνο πῶχῳ στὴν καρδίᾳ
στά χεῖλῳ σου ν' ἀφήσω.

Τὸν ἔρωτα, τὴν ἠδονὴν
τὸν πόθον τὴν Ἀγάπην,
Τὰ δάκρυα, τοὺς στεναγμούς
πνοὴν μου τὴν ὑστάτην!

Κι' ἂν δὲν πειστής, Ἀγάπη μου,
στὸ φιλίμ' μ' ἐκεῖνο,
Ἄν δὲν θελήσῃς ν' ἀσπασθῆς
ἀγνή, ἀγνώως τὸν κρῖνο.

Ἄνοιξον τότε μόνι Σου
βαθὺ ἀνοῖξε μνῆμα,
Καὶ θάψε χωρίς δάκρυα
ἐν εἰμαρμένῳ σῆμα!

Ἀθῆναι

Θεὸς Τζαβέλλας.

ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΑ

Καλλιέργεια ὑακίνθου.

(Ζουμπούλι).

Ὁ ὑακίνθος, εἶναι φυτὸν προσφιλεῖς εἰς πολλοὺς λαοὺς,
διὰ τὰ ὄμοια κυανὰ ἄνθη του καὶ τὴν μεθυστικὴν εὐωδίαν
δὴν ὅποιον διαχέουσι. Εἰσήχθη δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκ Συρίας
ἢ Κων)πόλεως κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος.

Ὁ σημερινὸς ὑακίνθος, περὶ τοῦ ὁποίου πολλοὶ ποφοῖ τε
καὶ βοτανικοὶ διαφωνοῦσι, καίτοι ἔχει ὀνομασίαν Ἑλληνι-
κήν, εἶναι φυτὸν διάφορον πρὸς τὸ τῶν ἀρχαίων 1). Παρ'
ἡμῖν ὁ ὑακίνθος λατρεύεται ὑφ' ὄλων, ὡς μαρτυροῖ τὸ δη-
μῶδες ποίημα. «Ζουμπούλι μὲν γαλάξω μετ' ἑσπέρην
δὲν σάλαξω.» Ἴσως δὲ συντελεῖ εἰς τοῦτο καὶ τὸ ὄμοιον
χρῶμα τῶν ἰσθίων αὐτοῦ, ὅπερ ὁμοιάζει πρὸς τὸν κυανὸν
οὐρανὸν μας. Ὁ ὑακίνθος ἔχει φύλλα παραλληλόγραφα,
στενὰ καὶ αὐλακωτά, ἅτινα φύονται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ βλα-
στοῦ, καὶ ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον τῶν μονοκοτυλήδων. Ὁ
καυλὸς αὐτοῦ ὑπόγειος ὢν, ὑπάγειται εἰς τοὺς γειτονικοὺς
βολβοὺς καὶ πολλαπλασιάζεται διὰ σπορᾶς, ὅτε προκύπτουν
νέαι διὰ βολβοῦν ποικιλίας. Ἡ σπορὰ ἰκτελεῖται ἀπὸ
Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου, ἐπὶ γῆς ἐλαφρᾶς καλῶς παρα-
σκευασθείσης δι' ἐπανεπιλημμένου σκαψίματος, καὶ κοπι-
σθείσης διὰ χωνευμένης κοπρίας. Μετὰ τριετίαν κατὰ Μάιον
ἢ Ἰούνιον ἐξάγονται τὰ σχηματιζόμενα βολβάρια, ἅτινα
φυλάσσονται εἰς ξηρὸν καὶ εὐαερον δωμάτιον μέχρι τῆς
ἐποχῆς τῆς φυτείας των. Ἐννοεῖται, ὅτι καθ' ὄλον τὸ διά-
στημα τῆς βλαστήσεως δέον νὰ τυγχάνωσιν ἐπιμελημένης
περιποιήσεως. Οἱ βολβοὶ φυτεύονται, εἰς βάθος 10 ἑκατο-
στῶν τοῦ μέτρου περίπου, τηρουμένης τῆς ἐξ 20 ἑκατοστῶν
περίπου ἀπ' ἄλλῃλων ἀποστάσεως, εἴτε εἰς εὐχέλιον μέρος
τοῦ κήπου καὶ ἐπὶ γῆς καλῶς λελιπασμένης διὰ χωνευμένης
κοπρίας, εἴτε ἐν ἀνοδοχείῳ (γαστρικῷ), ἐνθα ποτίζονται
ἀνελλιπῶς. Μετὰ τὴν ἀπάνθησιν μετριάζονται βαθμῶδ' ἐν
ποτίσματα μέχρι ἀποξηράσεως τῶν φύλλων, ὅτε παύουν
ἐντελῶς. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου ἐκθάπτονται οἱ
βολβοὶ, ξηραίνονται ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸν ἥλιον καὶ φυλά-
σσονται εἰς εὐαερον δωμάτιον, ἵνα φυτευθῶσι τὸ ἐπόμενον
ἔτος. Οὕτως ἰκτελεῖται ὁ διὰ βολβῶν πολλαπλασιασμός τοῦ
ὑακίνθου. Οἱ ἀμελιότεροι τῶν καλλιερῆτων ἀφήνουν τοὺς
βολβοὺς ἐκεῖ, ἐνθα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἀφαιρούντες
μόνον κατὰ καιροὺς τοὺς σχηματιζομένους νέους βολβοὺς,
τοὺς ὅποιους φυτεύουσι ἀλλαχοῦ.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀνωτέρου τρόπου ὁ ὑακίνθος ἀποκατὰ
φύλλα μακρὰ, ἱπινοῆθη ὁ ἐπόμενος, δι' οὗ ταῦτα βρα-
χύνονται καὶ καθέτως ἀνέρχονται μετὰ χάριτος φέροντα εἰς
τὸ μέσον τὸ ἄνθος μετ' ἐλαφρότερον χρῶμα. Εἰς τὸ κέντρον μι-
κρῶν ἀνοδοχείων, πλήρη μετ' ἐπιμειγμένον μετ'
ἄμμου, φυτεύεται ἀνά εἰς βολβός. Τὰ ἀνοδοχεῖα ταῦτα,
ἀφοῦ ποτισθῶσι καλύπτονται δι' ἐτέρων ἀνεστραμμένων,
μικροτέρως διαμέτρου, κατόπιον τίθενται εἰς γραμμὰς τὸ ἐν
παρὰ τὸ ἄλλο, ἐντὸς λάκκου βάθους μὲν 0,30—0,40, μή-
κους δὲ καὶ πλάτους ἀναλόγου πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνοδο-
χείων, τὸν ὅποιον πληροῦμεν μετ' ὕδατος. Ὁ λάκκος ἀνοίγεται
εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ κήπου. Φρονούμεν ἐξ ἰδίας πείρας, ὅτι
καλλίτερον εἶναι νὰ πληροῦται οὗτος μετ' ἄμμου, διότι ται-
ουτοτρόπως ἐξάγονται εὐκολότερον τὰ ἀνοδοχεῖα.

Μετὰ πᾶρον δύο περίπου μηνῶν ἐκθάπτονται ἐκεῖνα τὰ
ἀνοδοχεῖα, εἰς τὰ ὅποια ὁ ὑακίνθος ὑψώθη ἕως 0,05 περί-
που ἑκατοστὰ ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν. Τὰ ὑπολοιπούμενα
καλύπτονται πάλιν μετ' ὕδατος καὶ ἐκθάπτονται ὅταν ὁ φρού-
μος ὑακίνθου λάβῃ τὴν κατάλληλον ἀνάπτυξιν. Τὰ ἐκθα-
πτόμενα ἀνοδοχεῖα πλύνονται ἀπ' ἐξῶ, καὶ τίθενται εἰς ἀνή-
λιον δωμάτιον κεκαλυμμένα δι' ἀνεστραμμένων ἀνοδοχείων
μέχρις ὅτου τὰ φύλλα τοῦ ὑακίνθου ἀναπτυχθῶσι. Ἐπειτα

1) Πάτρον Ν. Φιλαρέτου. «Ἀνοθοκομία». Περί ὑακίνθου σελ. 242.

βαθμηδόν, και ουχι αποτόμως ἐπιθένται εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, και ποτίζονται κατὰ τὰς ἀνάγκας. Φθάνει τις περίπου εἰς τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, εἰάν φυτεύσῃ τὸν ὑάκινθον ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐποχὴν του και καλύψῃ τὸ μέρος ἔνθα ἐφυτεύθῃ οὗτος δι' ἀνεστραμμένον ὑελίνου ποτηρίου. Ὁ ἀγρονόμος κ. Σπυρίδων Κασσιώτης ἐν τῷ περιοδικῷ αὐτοῦ συγγράμματι ἢ «Γεωργικὴ Πρόδοσι» (φυλλάδιον 3ον 1893), ἀναφέρει ὅτι ὁ ὑάκινθος καλλιεργεῖται και ἐπὶ πλατυστόμων φιαλῶν, ὡς ἐξῆς: «Πληροῦνται αἱ φιάλα ὕδατος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ρίπτουσι μικρὰν ποσότητα ἁλατος μαγειρικοῦ. Ὁ

λαιμὸς τῆς φιάλης πρέπει νὰ ἦναι τοιαύτης διαμέτρου, ὥστε νὰ κρατῆται εἰς τὸν λαιμὸν αὐτῆς ὁ βολβός, τοῦ ὁποίου τὰ ριζίδια ἐμβαπτίζονται διαρκῶς εἰς τὸ ὕδωρ. Ἐπειδὴ βαθμηδὸν τὸ ὕδωρ ἐξατμίζεται, πρέπει νὰ προστιθῆται ὕδωρ τακτικῶς και τόσο, ὥστε ἡ φιάλη νὰ διατηρῆται τακτικῶς πλήρης. Ἀπαξ κατὰ 20—25 ἡμέρας τὸ ὕδωρ ἀνανεοῦται. Νομίζομεν, ὅτι φθάνει τις εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, εἰάν ἀντὶ μαγειρικοῦ ἁλατος μεταχειρισθῇ κόνιν ἀνθράκων». Ὁ ὑάκινθος φέρει ἄνθη ἀπλᾶ ἢ διπλᾶ ποικιλιωτῶν χρωμάτων, ἀναλόγως τῶν παραλλαγῶν. Παραθέτομεν ἐν σχῆμα τοῦ περιφήμου διὰ τὴν ζωηρότητα τῶν ἀνθῶν, ὑακίνθου τῆς Ὀλλανδίας.

Ἄλιξ. Ν. Γεωργακόπουλος
γεωπόνος.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 3ῳ φύλλῳ Αἰνιγμάτων

514. Αἰνίγμα. Αἰξ=αἶξ

Ἐλυσαν αὐτὸ δ κ. Μ. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν, δ κ. Μίλων Ν. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, δ κ. Παν. Σ. Γεώργας ἐκ Πειραιῶς, δ κ. Γ. Κ. Μπάνος ἐξ Ἀθηνῶν, δ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Πατρῶν, Γ. Α. Καρυστινάκης ἐξ Ἄνδρου, Κ. Χ. Παπανικολάου ἐκ Πύργου, Π. Ν. Πλατανίτης ἐκ Μονεμβασιάς, και δ κ. Δημ. Δίδες ἐκ Καλαμῶν.

515. Αἰνίγμα. Ὀχη—ὄχι

Ἐλυσαν αὐτὸ δ κ. Μ. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν, δ κ. Μίλων Ν. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, δ κ. Γ. Κ. Μπάνος ἐξ Ἀθηνῶν.

516. Αἰνίγμα. Σῦραξις—σύνταξις.

Ἐλυσαν αὐτὸ δ κ. Γ. Κ. Μπάνος ἐξ Ἀθηνῶν.

517. Αἰνίγμα. Πόσα—δοσα—ὄσα.

Ἐλυσαν αὐτὸ δ κ. Μίλων Ν. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, δ κ. Γ. Κ. Μπάνος ἐξ Ἀθηνῶν, δ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Πατρῶν, δ κ. Κ. Ἀναστασόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, δ κ. Κ. Χ. Παπανικολάου ἐκ Πύργου.

518. Αἰνίγμα. Μαγικὸν γράμμα.

Βράχος, βραστός, Βερῶνη, ὄρος, φάραξ, ἀχρὸς, ῥύπος, Πέρος, χορὸς και ρέων.

Ἐλυσαν αὐτὸ δ κ. Παν. Σ. Γεώργας ἐκ Πειραιῶς, δ κ. Γ. Μπάνος ἐκ Πειραιῶς, δ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Πατρῶν, δ κ. Κ. Ἀναστασόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, δ κ. Γ. Α. Καρυστινάκης ἐξ Ἄνδρου, δ κ. Κ. Χ. Παπανικολάου ἐκ Πύργου, δ κ. Δημ. Δίδες ἐκ Καλαμῶν.

519. Αἰνίγμα. Ἐρώτησις.

Τυρταῖος, Ἀλεξάνδρεια, Τέντι, Ἴον, Ἀνάχαρις Νέρων, Ἡρακλῆς=Τατιανή.

Ἐλυσαν αὐτὸ δ κ. Μ. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν, δ κ. Κ. Χ. Παπανικολάου ἐκ Πύργου, δ κ. Δημ. Δίδες ἐκ Καλαμῶν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

523. Πρόβλημα

Εὔρεῖν λέξιν ἐκ τεσσάρων συνισταμένην γραμμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι αἱ ἐξῆς σχέσεις.

Ἐάν γραφῶσι κατὰ σειράν τὰ γράμματα τοῦ αλφαβήτου, προσλάβῃ δ' ἕκαστον ἀνὰ ἕνα ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς μονάδος και ἐφεξῆς, τὸ ἄθροισμα τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀντιστοιχοῦντων εἰς τὰ ζητούμενα τῆς λέξεως γράμματα ἰσοῦται τῷ 30, τὸ ἄθροισμα τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ πρῶτον γράμμα τῆς λέξεως, ἀν τῷ τελευταίῳ, ἰσοῦται τῷ ἄθροισματι τοῦ δευτέρου και τρίτου ἠϋξημένου κατὰ 2, ἢ διαφορὰ τοῦ πενταπλασίου ἀριθμοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ τρίτον γράμμα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἰσοῦται τῷ μηδενί, ἢ δὲ διαφορὰ τοῦ τελευταίου ἀπὸ τοῦ πρώτου ἰσοῦται τῷ δευτέρῳ, ἠϋξημένῳ κατὰ 3.

Κροταλίας

524. Αἰνίγματα.

Μ' εὔρισκεῖς εἰς τὸ ὄξος
Μὲ χάνεις εἰς τὸ ὄρος
Μὲ εὔρισκεῖς εἰς τὰ ζύλα
Μὲ χάνεις εἰς τὴν θύραν.

525. Αἰνίγμα.

Μὲ κάπα Ἰάλλος ἰατρός
και μὲ τὸ δέλτα νῆσος;

526. Αἰνίγμα.

Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφήσης
Ὅνομ' ἀγίας θ' ἀπαντήσης
Ἄν ἀντίτροφα μὲ γράψης
Κατ' οὐδὲν δὲν θὰ μὲ βλάψης.

Μονεμβασία.

Τ. Ν. Πλατανίτης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Κ. Ε. Ἀθηνῶν Ἐπιστολὴ και συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.— Π. Β. Ἀργυροστόλιον Συνδρομὴ ἐλήφθη ἔχει καλῶς.— Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Φύλλα ἐστάλησαν. Εἰς ἐπιστολὴν ἀπηγγέλισαμεν. Ἐτίραν δὲν ἐλάβομεν.— Γ. Σ. Βόλον. Φυλλάδια ἅμα θέλετε ἀπερῶν.— Δ. Π. Λαμία. Συνστημένη ἐλήφθη. Τρίτος τόμος σᾶς ἀπεστάλη. Ἀποδείξεις ἐν παρόντι φύλλῳ, εὐχαριστοῦμεν.— Γ. Γ. Κ. Ἄνδρον. Τὸ ἐν ἐνεκρίθη.— Ι. Σ. Σῆρον Ἀποστολὴ φύλλου ἐξακολουθήσῃ, διότι και ἀποδείξεις ἐξεδόθη και ταινίαι ἐξυτυπώθησαν. Δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε και ζητούμενα φύλλα, ἂν θέλετε.— Κ. Χ. Π. Πύργου. Ἐπιστολὴ μὲ λύσεις ἐλήφθη. Συνδρομητῆς ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα τυμῶνται 15 λεπτά. Ἀναμένομεν ἔμβασμα.— Π. Ν. Π. Μονεμβασία. Στείλατε και τὸ τέλος, νὰ τὸ ἴσωμεν.— Γ. Μ. Κ. Σῦραξ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Αἰνίγμα ὡς γράφετε, δὲν ἐλάβομεν.— Ν. Π. και Δ. Φ. Χαλκίδα. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένων ἐλήφθη, ἔχει καλῶς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΘΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ